

IGOR OROZOVIČ & ANETA LANGEROVÁ JE TO DÁVNO





Foto © Martin Kubica



Foto © Kateřna Fialová

Igor Orozovič je autorem uhrančivě hořkosladkého duetu, který je plný vzpomínek, lásky, naděje, ale i otázek. Pop-šansonově laděnou píseň *Je to dávno* nazpíval s Anetou Langerovou. Na vzniku nahrávky spolupracovali s producentem Igorem Ochepoským. Singl teď začátkem června vyšel spolu s působivým videoklipem, který vznikl v produkci Viléma Postráneckého z Charlie Papa production v režii Veroniky Jeřšíkové. Talentovaný herec, zpěvák a skladatel s kapelou Igor Orozovič & Co vystupuje s úspěšným programem *Když chlap svléká tmu*.

Videoklip, který vznikl k duetu Igora Orozoviče s Anetou Langerovou *Je to dávno* vtáhne diváka do mozaiky výjevů, které rozvibrují jak jeho fantazii, tak emoce. Jsou to střípky vzpomínek nebo příběhů? Kdo je tajemný pán s pizzou? Kdo píše vzkaz babičce v růžovém svetru? Kdo na koho vzpomíná? Kdo má koho rád? Podobně jako není potřeba vykládat smysl básní, nechťejí tvůrci dovysvětlovat vizualizaci písně. V hlavách diváků tak může vzniknout tisíc dalších příběhů a vyjít se tisíce vzpomínek. V klipu se objevují nejen hlavní protagonisté Igor Orozovič a Aneta Langerová, ale také tanečníci souboru Dekkadancers,

herci Rostislav Novák starší, Jakub Albrecht a mnoho dalších.

Aneta Langerová k novému singlu uvedla: „Igor mě oslovil, jestli bych s ním nazpívala duet, poslal mi píseň a mně se ten nápad líbil. Nahrávání byla zábava, byl to dialog stejně tak, jako je tomu v písni. Líbí se mi Igorovo přemýšlení nad hudbou jako nad živou bytostí.“

„Měl jsem pro tenhle duet jasnou představu velmi křehkého jemného zpěvu a byl jsem zvědavý, jak k tomu Aneta přistoupí. Při nahrávání jsme společně hledali nejpříjemnější výraz. Byla to skutečná tvorba. I když je to zdánlivě pár slov, tak

právě proto musí být správně usazena,“ sdělil k novince Igor.

Orozovič & Co již rok koncertují s programem *Když chlap svléká tmu*. V současné době pod názvem *Je jedno místo* připravili jeho novou podobu, kterou v premiéře představili v rámci květnového vystoupení v ostravském Divadle MÍR a nabídnou ho v sobotu 29. července 2023 publiku na letní scéně pražského Studia DVA Vyšehrad. „Koncert na Vyšehradě proběhne v plné palbě všech našich nástrojů a k tomu budou do rytmu cvrkat cvrčí! A až budu zpívat Hvězdy, tak třeba i nějakou přes světelný smog zahlédneme!“

Bude to krásná,“ míní s úsměvem Orozovič. Před tím ještě v červnu a červenci vystoupí se svým reportérem v doprovodném programu v Zahradách festivalu Smetanova Litomyšl a v rámci Mezinárodního filmového festivalu v Karlových Varech. Igor Orozovič se také objeví v divadelní části festivalu Colours of Ostrava v muzikálu Lazarus, jenž je posledním dílem Davida Bowieho. Na Colours of Ostrava také přijal pozvání s Cabaretem Calembour, který před patnácti lety spoluzaložil a pro nějž skládá písničky. V přípravách je podzimní turné, které opět vyvrcholí vánočním koncertem.



Foto © Martin Kubica



VS 0087-2





Foto © F. Schmiedbeger

GOTT ZPÍVÁ SVOBODU LÁSKA BLÁZNIVÁ

Právě vyšel komplet tří CD mapujících nezapomenutelnou písňovou spolupráci dvou legendárních Karlů! Pod názvem: **Láska bláznivá / Karel (Gott) zpívá Karla (Svobodu)** naleznou posluchači Zlatou kolekci s celkem čtyřiašedesáti skladbami, které sestavil hudební publicista Miloš Skalka. Od Lady Carneval z osmašedesátého až po novou verzi Jdi za štěstím z roku 2019 je to přehlídka dokonalého prolnutí skladatelovy melodické invence a pro velké melodie přímo zrozeného hlasu. Trojalbum vydává Supraphon v roce, kdy si připomínáme 85. výročí narození Karla Svobody.

Více než čtyřicet let trvající úspěšná umělecká spolupráce a přátelství Karla Svobody s Karlem Gottem je zachyceno na nově sestavené kompilaci ve formátu 3CD Zlaté kolekce. Celkem 64 skladeb uspořádal pro tuto příležitost Miloš Skalka, který v bookletu doprovodil písničky odborným komentářem. Zlatá kolekce **Láska bláznivá** je přehlídkou suverénní profesionality

a skutečných úspěchů, kdy následuje hit za hitem, vždy vhodně dozdobený renomovanými textaři.

Karel Svoboda a Karel Gott společně vytvořili songy, které se navždy zapsaly do historie české populární hudby. Lady Carneval, Hej-hej, baby, **Láska bláznivá**, Konec ptačích árií, Nápoj lásky č. 10, Mistrál, Paganini, Včelka Maja, Jdi za štěstím,

Kdepak ty, ptáčku, hnízdo máš, Čau Lásko, Žit, Krev toulavá a mnoho dalších nezapomenutelných písniček, jež jsou dodnes milovány několika generacemi posluchačů. Karel Svoboda (1938–2007) a Karel Gott (1939–2019) mohou na této výjimečné kompilaci přinášet radost i ve chvíli, kdy už nejsou s námi.

Fyzická podoba trojalba **Láska bláznivá / Karel (Gott) zpívá Karla (Svobodu)** na 3CD je v rozkládacím papírovém digipackovém obalu, doplněném fakty, biografií a unikátními společnými fotografiemi. Komplet zároveň vychází 2. června 2023 i v digitálních formátech.



Foto © F. Schmiedbeger

SU6796-2





4 TENOŘI VZDAJÍ HOLD VÁCLAVU NECKÁŘI!

Legendární Václav Neckář oslaví 80. narozeniny galakonzertem 22. října v Divadle Hybernia. Mezi hvězdnými hosty nebudou chybět ani 4 Tenoři – Marian Vojtko, Pavel Vítek, Jan Kříž a Michal Bragagnolo. „Jako gratulaci jsme vybrali písničku Píšu Vám“, prozradil Pavel Vítek. Jde o českou verzi slavné Yesterday od skupiny Beatles, kterou v roce 1977 Václav Neckář zpíval s obrovským úspěchem v silvestrovském programu společně s Karlem Göttem a Waldemarem Matuškou.

S Václavem se před časem 4 Tenoři sešli, aby pořídili společné foto a při té příležitosti uvedli:



JAN KŘÍŽ: „Na písničkách Václava Neckáře jsme všichni vyrůstali, mě osobně bavily i filmy ve kterých hrál – Šíleně smutná princezna nebo Ostré sledované vlaky.“



MARIAN VOJTOKO: „Na písničky Václava Neckáře jsem kdysi balil holky, stačilo zazpívat Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě... a bylo to!“



PAVEL VÍTEK: „Některé Vaškovy písničky, třeba Šalalalali, zpívám na svých koncertech a jsou zárukou úspěchu u publika. Vašek má pořád obdivuhodnou energii a moc se na jeho koncert těším.“



MICHAL BRAGAGNOLO: „Pro mě i pro kluky je čest, že si nás Václav Neckář vybral za hosty. Zpívat na jeho narozeninách je pocta.“



VOJTA NEDVĚD

S ÚCTOU K RODINNÉMU ODKAZU

Nositel slavného hudebního příjmení Vojta Nedvěd slaví letos třicet let na hudební scéně a vydává nové album *Maluju na nebe*. To přichází na svět po dlouhých osmi letech od předchozího počínu *Zrnka*. Ostatně sólová diskografie Vojty není nijak rozsáhlá, aktuální deska je teprve třetí v pořadí. Jako hudebník a zpěvák je ale po dlouhá tři desetiletí velmi aktivní hlavně na poli folkové a country hudby s přesahy do dalších příbuzných žánrů. Výčet hudebních formací, ve kterých participoval, je tak

skutečně úctyhodný. Od prvních krůčků v seskupeních *Dinosauri*, rodinnou formaci *Příbuzní*, doprovodné kapely bratří Nedvědů, samotného Honzy Nedvěda až k *Tie Break*, kde se Vojta potkal s Františkem Nedvědem. A právě táta František je velkou motivací pro vznik novinky *Maluju na nebe*. Dalším důležitým mezníkem pro realizaci nové kolekce písniček pak bylo pro Vojtu seznámení s Petrem Hrdličkou, který pro album napsal většinu textů. Frontman a zpěvák rockového Škworu zde

prispěl jedenácti texty z celkových třinácti a mimořádně překvapivě se mu v nich podařilo navázat na „nedvědovskou“ poetiku. Hudba je naopak téměř výhradně Vojtovou záležitostí. Na desce se také jako pocta Františkovi nachází písnička *Zlatá rybka* z jeho repertoáru, původně od amerického country popového zpěváka Dana Sealse, s českým textem Dušana Vančury. Najdeme zde také tři duety: hybnou *Muzika* je jedinečná s Petrem Hrdličkou, *Hlídej ten ráj* s Karolínou Otevřelovou a jako opravdu

speciální příspěvek pak Vojta zařadil *Můj osud* s tátou Františkem. Ten se podařilo natočit ještě před jeho odchodem do věčných muzikantských lovišť. Jiří Škorpík, Petr Kocman, Milan Plechatý a Jan Linhart, to jsou pak muzikanti, kteří se podíleli na nahrávání alba a díky nimž má *Maluju na nebe* krásný zvuk a jednotlivé písně povedené aranže.

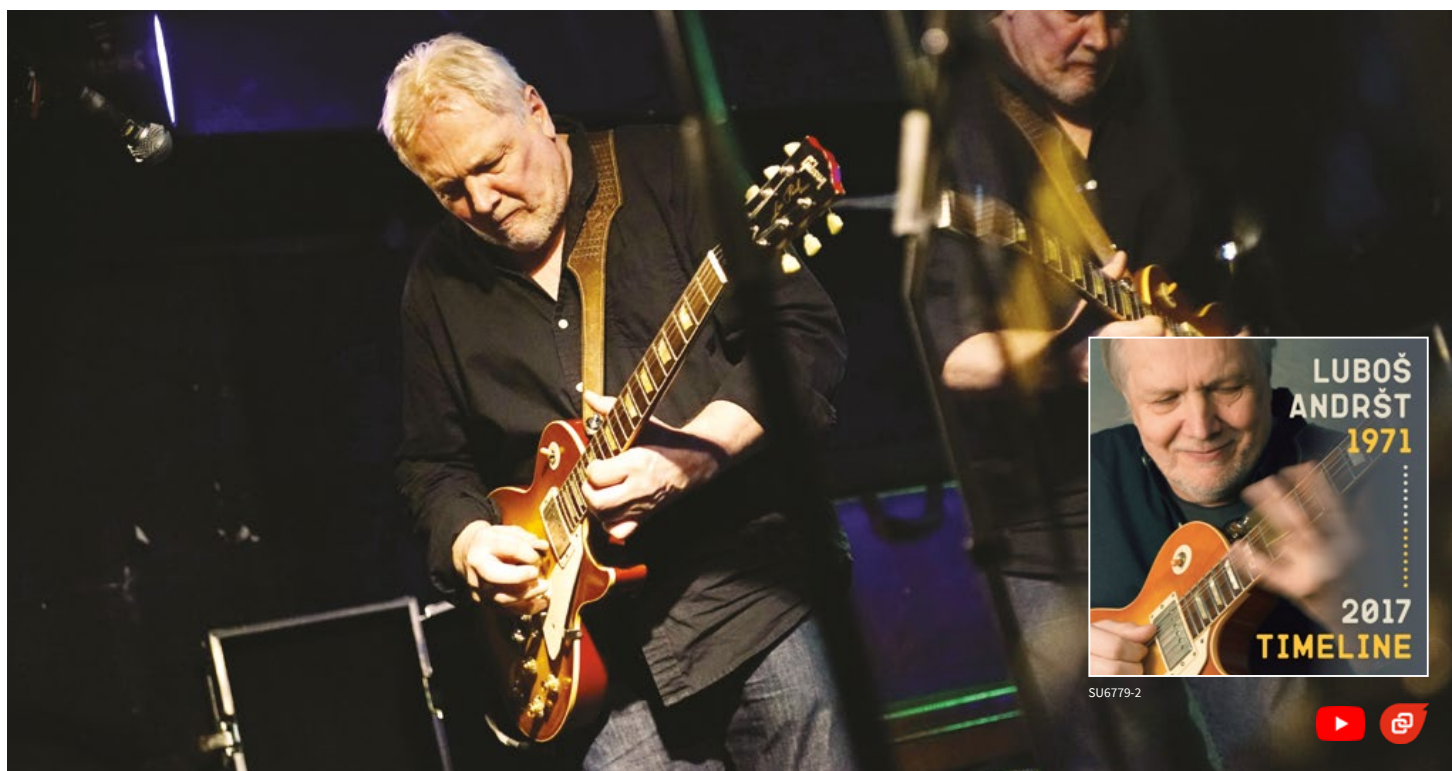
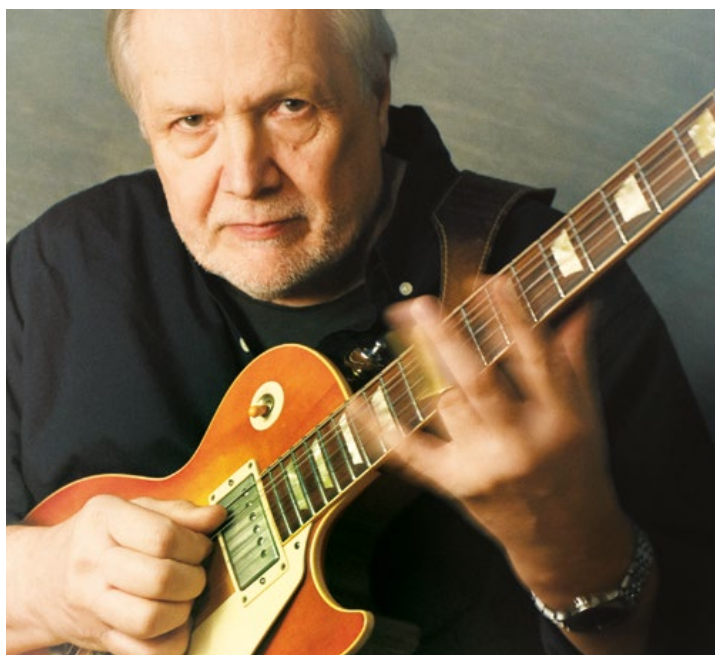


LUBOŠ ANDRŠT

SKVĚLÝ BLUES-ROCK-JAZZOVÝ KYTARISTA BY LETOS OSLAVIL 75

Tato kompilace je připomínkou jeho výtečné muziky, zaznamenané v průběhu více než padesáti let. Luboš Andršt se za tu dobu různou měrou podílel na téměř sedmdesáti alb, bylo tedy dost složité z toho vybrat reprezentativní vzorek. Přednost dostala bluesrockovější a električtější část jeho odkazu, s vyrovnaným podílem instrumentálek a spoluprací s výbornými zpěvačkami a zpěváky. V chronologii muziky beze slov nemůže chybět Lubošův podíl na ohlasu tehdy ještě dost rockového Jazz Q Martina Kratochvíla, ale především již Andrštova fusion Energitu v hned několika fázích vývoje. Najdete tu také další Andrštovy kytarové parády, včetně ukázek z jeho skvostného

sólo alba Capricornus. Mezi pěveckými parťáky je zcela neopominutelný Michal Prokop, s jehož Framus Five pořídil Andršt první nahrávky a s nímž se pravidelně setkával až do své smutné předčasné smrti v roce 2021. Velký kus muziky se odehrál pod hlavičkou Blues Bandu s Peterem Lipou, vzácnou příležitostí byla pomoc s návratem Marty Kubišové, inspirací pak u nás dočasně usazení američtí vokalisté a radostí návrat k „energitovskému“ kořenům s Honzou Holéčkem. Celkem 26 skladeb, snad málo na kompletní profil, ale určitě dost k tomu, abychom si uvědomili kvalitu a šíři Andrštova kytarového, skladatelského, aranžérského i kapelnického talentu.





ŠTEFAN MARGITA PŘEVZAL ZLATOU DESKU

Štefan Margita za album *Na správné cestě*, které obsahuje 12 autorských písní Michala Kindla – převzal 7. června ve vysílání CNN Prima News Zlatou desku Supraphonu. Šansonově laděné album rámuje mimořádně podařené aranže producenta Daniela Hádla. U některých skladeb obstaral klavírní party sám autor Michal Kindl a na violoncello hraje talentovaná Iris Moris, která také dnes spolu s Margitou a Kindlem převzala zlaté ocenění.

Štefan Margita s Michalem Kindlem a Iris Moris mají za sebou již přes šedesát zastávek turné, které představuje koncertní podobu alba a úspěšně pokračuje už druhou sezónou.

„Mám ohromnou radost, že se album na *Správné cestě* tolik líbí posluchačům, kteří ho svým zájmem vlastně takto dnes pozlatili. Od první chvíle, kdy jsem písně začal nahrávat, věřil jsem, že se budou líbit nejen svými melodiemi, ale i pozoruhodnými emocionálními texty.“ uvedl Štefan Margita.



SU 6737-2



RADÚZ MÁCHA

LEGENDÁRNÍ GOLEM GUSTAVA MEYRINKA

Radúz Mácha je vynikající herec, člen souboru činohry Národního divadla, a taky skvělý vypravěč a načítač audioknih. Po audioknihách s romány Stefana Zweiga a Milana Kundery nyní v Supraphonu vychází s hlasem Radúze Máchy magický román Gustava Meyrinka Golem.

Radúzi, načtli jste slavný román... znal jsi tuto knihu?

Abych byl upřímný, neznal. Když jsem dělal s producentkou Naďou Dvorskou audioknihu Netrpělivost srdce, tak mi poslední den do studia tuhle knihu donesla, ať si ji přečtu, že by ji ráda se mnou někdy nahrála. Zkoušel jsem se do ní začíst při volných chvílích v tramvaji, v rychlosti doma, když děti zrovna nepotřebovaly asistenci při hraní, ale vůbec mi to nešlo, připadal jsem si, že tomu světu tajemné mystiky nerozumím a není mi vůbec blízký. Potřeboval jsem si na ní vyhradit samostatný čas, vytvořit si k ní osobnější vztah, abych pak měl z práce radost a bavila mě a já ve studiu věděl o čem čtu a příběh 100 % přijal skrze hlas za svůj. Myslím, že se později nějak ta záhadná zeď prolomila a mě příprava tohoto románu na pomezí šíleného snu a skutečnosti díky Supraphonu opět nesmírně obohatila. Opět se mi osvědčilo předčítat nahlas své ženě a diskutovat, co z ukázky vnímala a jak na ni příběh působí.

Moc bych si přál, aby posluchače nakonec román pohltit stejně jako mě.

Jak probíhalo nahrávání?

Myslím, že samotné načítání je vlastně jen špička ledovce – jako když pak hraje představení a máte za sebou zkoušení, veškeré informace o hře i autorovi, znáte perfektně příběh a charakter své postavy. Sice za ty čtyři hodiny ve studiu bez kyslíku zcela propotím triko a nosím vždy jedno náhradní, ale ten čas tam utíká rychle a nesmírně si jej užívám. Jsem tam sám se svou knihou, svým hrdinou a prožívám jeho příběh. Naopak nejtěžší, zdlouhavá a někdy až úmorná je pro mne vždy domácí příprava, sezení nad textem, psaní poznámek, hledání správného vyznění věty a následné škrtání či mazání gumou, abych to ve studiu pak mohl všechno ignorovat a přečíst tak, jak zrovna nejlépe umím a cítím.

Poslední roky jste se v načítání audioknih docela pěkně etabloval... a moc

dobře vám to jde! Co byste zhodnotil jako největší klad této herecké disciplíny?

Jsem opravdu vděčný Supraphonu za všechny ty krásné audio výzvy. Jak jsem řekl, příprava je obzvlášť pro mne – perfekcionista – velmi vyčerpávající, ale cítím, že mě tato práce nesmírně obohacuje a má smysl ji dělat, věnovat se jí a mít možnost se s každou další audioknihou zlepšovat a posouvat dál. Vedle hraní na jevišti a práce před kamerou je tohle další obor, o kterém jsem jako student konzervatoře a později JAMU snil a jsem šťastný, když navíc mám možnost načítat tak skvělé autory.

Hrajete v Národním divadle – můžete pozvat na inscenace ve kterých rád hrajete a případně prozradit, co vás čeká v nové sezóně po prázdninách?

Moc rád bych pozval diváky do historické budovy „zlaté kapličky“ na Kytici, Hordubala či Naše Furianty, což jsou poslední dobou velmi oblíbené tituly. Mám taky moc rád

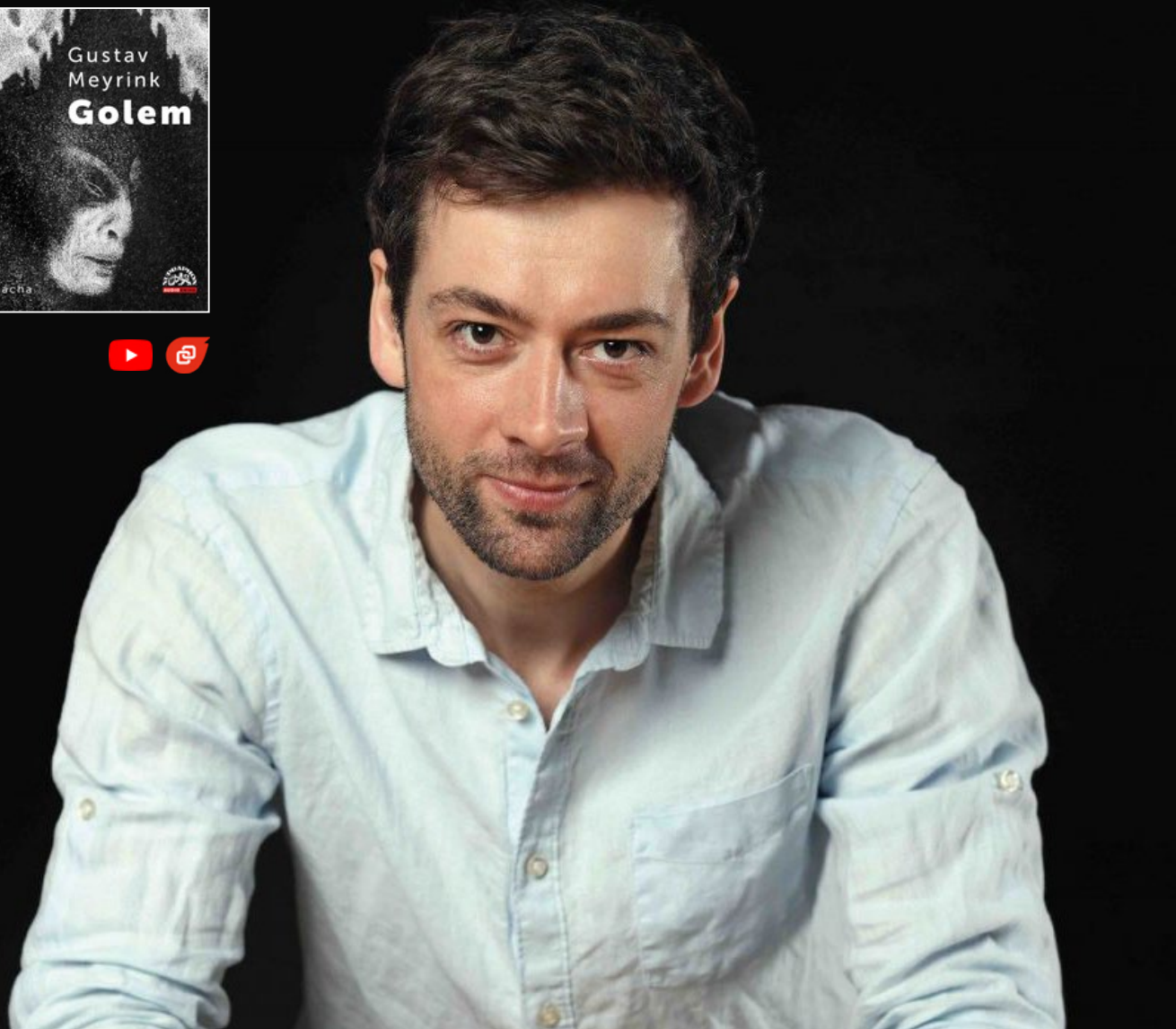
představení Otec hlídá dceru, tuhle mírně alternativnější věc s krásným poetickým textem hrajeme na jevišti Nové Scény. Do Stavovského divadla pak třeba na pohádku Modrý Pták či komedii Mnoho povyku pro nic. A v létě opět hrají na hradě v rámci shakespearovských slavností magickou komedii Bouři. V příští sezóně se moc těším na text Ivana Vyrpajeva – Cherry Man, který napsal přímo pro náš soubor a odpremiérujeme jej na podzim ve Stavovském divadle. A na jaře mě čeká první premiéra v budově Státní opery (kde začne Činohra ND také působil) s představením Mefisto.

Léto, prázdniny – jak tohle roční období máte rád?

Moc se těším na slunce, vodu, čas s rodinou. Loni jsme s dětmi poprvé navštívili italské jezero Lago di Garda a naprosto nás uchvátilo, takže letos tam zamíříme znovu. Průzračná voda, nádherná příroda, skvělé jídlo, co víc si přát.



SU6662-2





Audioknihu načetl Marek Holý

HISTORIE RODU LÖW-BEER

MEZI SCHINDLEROVÝM SEZNAMEM A VILOU TUGENDHAT

Archy života jsou fascinujícím příběhem o přežití jedné rodiny a jejím návratu do míst, odkud pochází. Vypráví o dvou po sobě následujících únicích ze židovského ghetta do svobodného světa a sleduje poutí jména Löw-Beer. První únik začal v roce 1848, kdy Židé začali budovat v srdci Evropy zaslíbenou zemi, která jim umožňovala

vést moderní styl života. Usadit se v ní ale nemohli, neboť byli roku 1938 zpět odesláni do ghetta, když jejich kulturu zničili nacisté. Zabavená rodinná továrna v Brněnci se posléze stala Schindlerovou archou, koncentračním táborem, v němž Židé nebyli likvidováni, ale naopak zachraňováni, jak to výmluvně ukazuje oscarový

snímek režiséra Stevena Spielberga Schindlerův seznam. Löw-Beerové tehdy využili instinktu, který jim odkázal Noe. Odstříhali se od svých kořenů a vyrazili na cestu druhého úniku. Tato temná stránka druhé světové války je protikladem předcházejících světlých let, která symbolizovala jejich rodinná vila Tugendhat na svahu vypínajícím

se nad centrem Brna jako vrchol evropské architektury.

Daniel Löw-Beer, básník, spisovatel a lékař působící při Světové zdravotnické organizaci v Ženevě coby epidemiolog, je vnukem posledního židovského majitele továrny Brněnci.



Foto © archiv

ANNA PAULOVÁ

ČESKÁ HUDBA JE SVĚTOVÝ FENOMÉN

„Na svém novém albu bych ráda představila komorní skladby skladatelů Karla Husy a Bohuslava Martinů v různém nástrojovém obsazení. Oba skladatele pojí podobný osud, protože oba žili většinu svého života mimo svou vlast, ale také jejich vztah k lidové hudbě a moravskému folkloru. Oba studovali v Paříži a poté žili v Americe. Ještě jedna věc je spojovala – manželky Francouzky,“ uvedla klarinetistka Anna Paulová, která se o dílo Karla Husy zajímá již od dob studií na pražské AMU.

Nejdříve nastudovala jeho Tři studie pro klarinet sólo a s touto skladbou se také zúčastnila Soutěže Nadace Bohuslava Martinů v roce 2016. Stala se absolutní vítězkou této prestižní soutěže a chystala se Karla Husu kontaktovat, protože jí jeho skladba velmi oslovila a chtěla mu poděkovat. Krátce poté jí však zasáhla zpráva o jeho úmrtí. Později začala studovat jeho další skladby jako například Sonatu a tre pro housle, klarinet a klavír nebo Slovenské evokace pro klarinet, violu a violoncello. Velmi jí zaujalo, jak Karel Husa využívá nových technických a výrazových možností klarinetu, jako je například breath tone, reedy tone nebo natural tone. Anně se líbí, že i když je každá jeho skladba jiná, že nezapře svůj smysl pro stavbu a inspiraci ptačím zpěvem a moravským folklorem.

S Annou Paulovou jsme si povídali těsně před vydáním alba se skladbami Karla Husy a Bohuslava Martinů u vydavatelství Supraphon.

Jak probíhalo nahrávání?

Nejtěžší na celém natáčení bylo dát dohromady všechny interprety, zvukaře a hudebního režiséra, abychom našli společný termín natáčení. Všichni tyto interprety jsou totiž velice vytížení sólovými koncerty či hraním v orchestru. Violoncellista Vilém Vlček navíc studuje v zahraničí. Jsem všem těmto špičkovým muzikantům a zvukovému mistru a režisérovi nesmírně vděčná, že se mnou do toho šli, a že jsme vytvořili skvělý tým. Spolupráce s nimi a celý proces natáčení byl velice inspirativní.

Co máte ráda na hudbě Bohuslava Martinů?

Hudbu Bohuslava Martinů mám a hraji moc ráda. Obzvláště pak jeho Sonatinu pro klarinet a klavír, je to také jeho jediná skladba pro sólový klarinet s doprovodem klavíru. Hraji ji již několik let a patří k mým nejoblíbenějším skladbám. Bohuslav Martinů měl velký cit a vztah k lidové hudbě, a to se v Sonatině odráží. Zkomponoval ji v roce 1956 v Americe a v té době již věděl, že se do Česka nikdy navrátní. Myslím, že je to slyšet hlavně ve druhé větě. Sonatina dnes patří k základnímu repertoáru klarinetistů po celém světě. Je také nejhranější českou skladbou 20. století, a přestože je to jen Sonatina, nejedná se o žádnou drobnou skladbu, ale o reprezentativní dílo, kde klarinetista předvede jak svoji technickou vyspělost, tak svůj interpretační projev. Klarinet se objevuje i v dalších komorních skladbách Bohuslava Martinů, například v dílech Čtyři madrigaly pro hoboje, klarinet a fagot, Sextet pro flétnu, hoboje, klarinet, dva fagoty a klavír, Kvartet pro klarinet, lesní roh, violoncello a malý bubínek, Kuchyňská revue a v několika Serenádách. Jsou to všechno nádherné skladby, které ráda hraji.

Na albu spolupracujete s celou řadou významných kolegů jako je třeba Ivo Kahánek, Jan Fišer, Kristina Fialová, Oto Reiprich, Jan Hudeček, Vilém Vlček – Jaká s nimi byla spolupráce?

Bylo pro mě obrovské štěstí a čest, že jsem mohla s těmito špičkovými interprety spolupracovat. Všichni mají už za sebou

velké zkušenosti s natáčením a vrhli se na studium skladeb s velkým nasazením, za což jim velmi děkuji. Skladby Karla Husy jsou nesmírně náročné technicky i interpretačně a já samozřejmě chtěla, aby zněly co nejlépe. Také bych chtěla poděkovat zvukovému mistru a režisérovi Martinu Stupkovi za to, jaký byl obětavý, trpělivý a také za jeho skvělé připomínky. Je to „srdcař“, který svou práci dělá opravdu skvěle. Během natáčení panovala příjemná tvůrčí atmosféra.

Čím je vám blízká hudba 20. a 21. století – zejména pak tvorba českých skladatelů?

Hudbou 20. a 21. století českých skladatelů se zabývám již dlouhodobě. Pan profesor Jiří Hlaváč mě postupně seznamoval s díly Bohuslava Martinů, Karla Husy, Viktora Kalabise, Josefa Páleníčka, Miloslava Ištvana, Zdeňka Šestáka, Jiřího Temla, Zdeňka Zahradníka a řadou dalších autorů. Několikrát jsem se stala stipendistkou Nadace Českého hudebního fondu a měla jsem tak možnost tyto skladby nastudovat a provést. Spolupracuji také se skladateli mladé generace (Miloš Orson Štědroň, Lukáš Sommer, Martin Kux, Jiří Trtík, Ian Mikyska, Matouš Hejl, Kateřina Horká, Daria Kukal Moiseeva a dalšími).

Myslím si, že jako Češi dokážeme nejlépe porozumět právě českým skladatelům. Chtěla bych citovat Karla Husu: „Česká hudba je světový fenomén.“ Je úkolem nás interpretů reprezentovat českou hudbu v zahraničí, stejně tak jako interpretovat skladby světových skladatelů v Čechách.

S českými živícími skladateli máme navíc ideální a velice snadnou možnost pohovořit si o skladbě a slyšet jejich názor. Navíc moc ráda spolupracuji s živícími skladateli!

Jaké tuzemské i zahraniční koncerty vás čekají?

V červnu mě čeká sólové vystoupení v německém Erbachu, na kterém provedu Klarinetový koncert č. 2 Es dur C. M. von Webera. Dále mě čeká řada komorních koncertů s akordeonistou Jiřím Lukešem a kytaristou Lukášem Sommerem. Na podzim se těším na sólové vystoupení s Pražským komorním orchestrem v rámci festivalu Klášterní hudební slavnosti v Šumperku. Společně provedeme Mozartův klarinetový koncert A dur KV622 v původní verzi na basetový klarinet a také skladbu Clarinetino, op. 11 Ondřeje Kukala. V říjnu se těším na sólové vystoupení v Itálii s Orchestra Sinfonica di Sanremo, budeme hrát Klarinetový koncert Es dur F. V. Kramáře. A 29. února 2024 vystoupím v rámci komorní řady FOK společně s violistkou Kristinou Fialovou a klavíristou Martinem Kasíkem a společně zahrajeme mimo jiné skladby Bohuslava Martinů a Karla Husy. Chystám se také ještě v červnu uspořádat křest CD, na kterém by zazněli alespoň některé skladby jako malá ochutnávka z děl Karla Husy a Bohuslava Martinů. Ráda bych též uspořádala koncert k počtu Karla Husy, kde bychom všichni společně provedli skladby, které jsme na album natočili. Přáním Karla Husy totiž bylo, aby jeho hudba nadále žila.



REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a. s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon



www.facebook.com/Supraphon

www.supraphon.cz